

IN MEMORIAM MARIJAN KOSTANJEVAC

18.11.1961. – 23.03.2021.

Životopis

Marijan Kostanjevac, rođen je u Marčanu 18. studenog 1961. godine, od majke Jane i oca Stjepana. Sa suprugom Božicom imao je dvije kćerke, Sanju i Nikolinu, dva unuka, Luku i Jakova te unučicu Janu.

Osnovnu i srednju školu završio je u Marčanu, a odmah nakon završetka srednje škole i stečenog zvanja poljoprivrednog tehničara, počeo je raditi u PPI „Varaždinka“, gdje je radio 17 godina, od toga 15 godina na poslovima rukovoditelja. Godine 1998. zaposlio se u privatnoj firmi Gumiimpex gdje je također kao rukovoditelj, radio do lipnja 1999. godine. Tada je počeo raditi u Varaždinskoj županiji na poslovima „stručnog referenta u poljoprivredi“ i gdje je ostao do 18.11.2010. Za načelnika Općine Vinica izabran je 2002. god i prvih osam godina načelničku dužnost obnašao je volonterski, a kasnije je postao profesionalac i sada je odrađivao svoj peti

uzastopni načelnički mandat. Od lokalnih izbora 2009. godine neposredno je biran za načelnika.

Godine 1989/90. kao jedan od osnivača Hrvatske demokratske zajednice u Varaždinskoj županiji uključio se u politiku iako dotada nije bio član tadašnje partije. Na prvim višestranačkim izborima izabran je za vijećnika ondašnje Skupštine općine Varaždin. Kao HDZ-ov vijećnik Općinskog vijeća Općine Vinica izabran je 1993. god što je bio sve do 2002. god. kada je prvi puta izabran za načelnika Općine, a u međuvremenu je obnašao i dužnost županijskog vijećnika izabranog 1997. god.

U vremenu agresije na našu domovinu aktivno i dragovoljno se uključio u obranu, kao pripadnik 104. brigade i otišao na Pakračko bojište, gdje je tada njegova brigada bila raspoređena. 2. prosinca 1991. god. upali su u četničku zasjedu gdje je zamalo izgubio život. Nakon formiranja Domobranske pukovnije u Varaždinu bio je preraspoređen u tu formaciju te je najprije postao zapovjednikom satnije, a kasnije je bio zadužen i za druge odgovorne poslove u pukovniji.

Nositelj je dvije spomenice i to spomenice Domovinskog rata i spomenice Domovinske zahvalnosti, na što je bio izuzetno ponosan.

Kao prvi čovjek općine uspješno je konsolidirao zatečeno loše financijsko stanje, izuzetno mali proračun i puno neriješenih obaveza. Bio je ponosan što je sa svojim suradnicima, unatoč problemima, uspio riješiti egzistencijalna komunalna pitanja u čitavoj općini, od asfalta, vodovoda i ostale komunalne infrastrukture, što su prvi u županiji uveli potpore za novorođenčad, što je uvedeno sufinanciranje vrtića, pomoć osnovnoškolcima kupnjom radnih bilježnica i likovnih mapa i sufinanciranjem produženog boravka, što se potporama pomaže studentima i srednjoškolcima deficitarnih zanimanja, što se pomaže obrtništvu i poduzetništvu, obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima, svim udrugama, crkvi, športskim klubovima i vatrogastvu koje u Vinici ima tradiciju dugu preko 130 godina.

A posebno mu je bilo drago što je pokrenut projekt Centra kompetentnosti i revitalizacije Arboretum Opeka te je naglašavao da je time postignut i njegov veliki

politički cilj, da se Vinica, uz bogatu kulturnu, obrazovnu i vjersku tradiciju, pozicionira kao velik turistički potencijal s najljepšim arboretumom, u ovom djelu Europe.